

[Elmquist.]

ogsaa efter den Erfaring, jeg selv har, lader til at være god Fart i den enkeltvise Konvertering. Jeg tror ogsaa, at Farten vil stige i den kommende Tid, jo mere det gaar op for Debitorerne, hvilken Adgang de har til Konvertering. Jeg finder det derfor fornuftigt at fortsætte indtil videre ad den Vej, man er slaaet ind paa, og se, hvilket Resultat det kan bringe. Derimod vilde ogsaa jeg være meget glad ved, om den højtærede Indenrigsminister kunde finde en Løsning af Problemet med Hensyn til de dobbeltmøntede Obligationer. Det kan nemlig ikke nægtes, at der for de Debitorer, som har faaet Laan paa denne Maade, foreligger særlige Vanskeligheder ved en Konvertering. Jeg skal ikke opremse disse Vanskeligheder, idet der er gjort nøje Rede for dem under Diskussionen i det andet høje Ting. Jeg vil kun gentage, hvad der er sagt der, at ved disse Vanskeligheder udelukkes en Række af Husmandsforeningernes Debitorer faktisk fra at faa Del i Konverteringsmulighederne. Jeg kan ikke se andet, end at det vil være rimeligt og naturligt, at Staten yder en Hjælp til at fjerne disse Vanskeligheder. Den højtærede Minister har ogsaa lovet at tage dette Problem op til nøje Overvejelse. Idet jeg haaber, at der maa kunne findes en Udvej, og idet jeg som sagt gerne vil lægge et godt Ord ind for Sagens Løsning, skal jeg herved have Fornøjelsen af paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Axel B. Lange: Jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag, selv om jeg ikke kan tro, det kan faa nogen overvældende stor Betydning. Det kan kun være i et begrænset Antal Tilfælde, Lovforslaget kan komme til Anvendelse. Det drejer sig jo i de paagældende Kreditforeninger om Konvertering af 4½ pCt.s Laan til 4 pCt.s, hvilket betyder, at Laanenes Hovedstol efter den gældende Konverteringslov kan forhøjes med 4 pCt.; og det vil igen sige, at Loven kun kan faa Betydning for nye Laan, paa hvilke der ikke, for saa vidt det gælder Landbrugs-ejendomme, er afdraget 480 Kr. og for andre Ejendommers Vedkommende 384 Kr. Med Hensyn til dette, at Lovforslaget ogsaa skulde angaa de Tilfælde, hvor der er indskudt Grundforbedringslaan forud for Kreditforeningslaanet, har jeg opfattet den gældende Lov saaledes, at man i saadanne Tilfælde havde kunnet konvertere uden den her foreslaede Tilføjelse, men hvis dette

ikke er Tilfældet, eller hvis det ikke er klart, kan jeg give min Tilslutning til, at man nu gør det klart.

Jeg kan slutte mig til de Ønsker, der blev fremsat af de to tidligere Talere om, at Indenrigsministeren forsøger at finde en Udvej til, at man ikke behøver at undtage de Afdelinger, der har udstedt dobbeltmøntede Obligationer, fra Muligheden for Konvertering. Jeg tror, man vil gøre alt, hvad man kan, for at komme til Bunds i dette Forhold, saa man kommer helt bort fra de dobbeltmøntede Afdelinger; men lader det sig ikke gøre, bør man i hvert Fald bestræbe sig for ikke at hindre de Folk, der i Forvejen er saa uheldige at have Laan i Afdelinger med dobbeltmøntede Obligationer, i at faa den Fordel, der her kan opnaas.

For øvrigt kunde jeg have Lyst til, ogsaa fordi den sidste Taler var inde paa det, at nævne Spørgsmaalet om Støtte til en almindelig Konvertering fra Statens Side. Der har jo været rettet Henvendelse til Indenrigsministeriet, jeg tror ogsaa til Nationalbanken, om, at man fra Statens og Nationalbankens Side direkte skulde tage Initiativet til en Konvertering. Jeg tror imidlertid, at den enkeltvise Konvertering gaar godt. Det er overordentlig store Beløb, der i de forskellige Kreditforeninger konverteres ad den Vej til December Termin, og hvis den økonomiske Udvikling, som vi er inde i, fortsættes i den kommende Tid, vil Konverteringen sandsynligvis gøre yderligere Fremskridt. Jeg tror dog ikke, at Staten direkte skal gaa ind for at presse denne Situation længere frem, end den allerede er naaet. Det er efter min Mening ikke Debitorerne i Kreditforeningerne, der i Øjeblikket er daarligst stillede. Man maa ogsaa tænke paa den anden Side, paa Kreditorernes meget store Interesse i Sagen. Det er jo ikke saaledes, som man fra mange Sider gerne ønsker at fremstille det, at det hovedsagelig er de store Kapitalejere, der ligger med Kreditforeningsobligationerne. Det er ingenlunde Tilfældet. Det er netop i meget stor Udstrækning Smaasparere, der har anbragt deres Penge i Kreditforeningsobligationer, enten direkte eller indirekte gennem Sparekasser, Livsforsikringsselskaber og Pensionsforsikringsselskaber; særlig til Livsforsikringsselskaber og Pensionsforsikringsselskaber knytter der sig en stor og almindelig Interesse. Jeg tror ikke, det er ønskeligt at fremkalde eller fra Statens Side at forcere en Udvikling, der bringer Renteniveauet ned